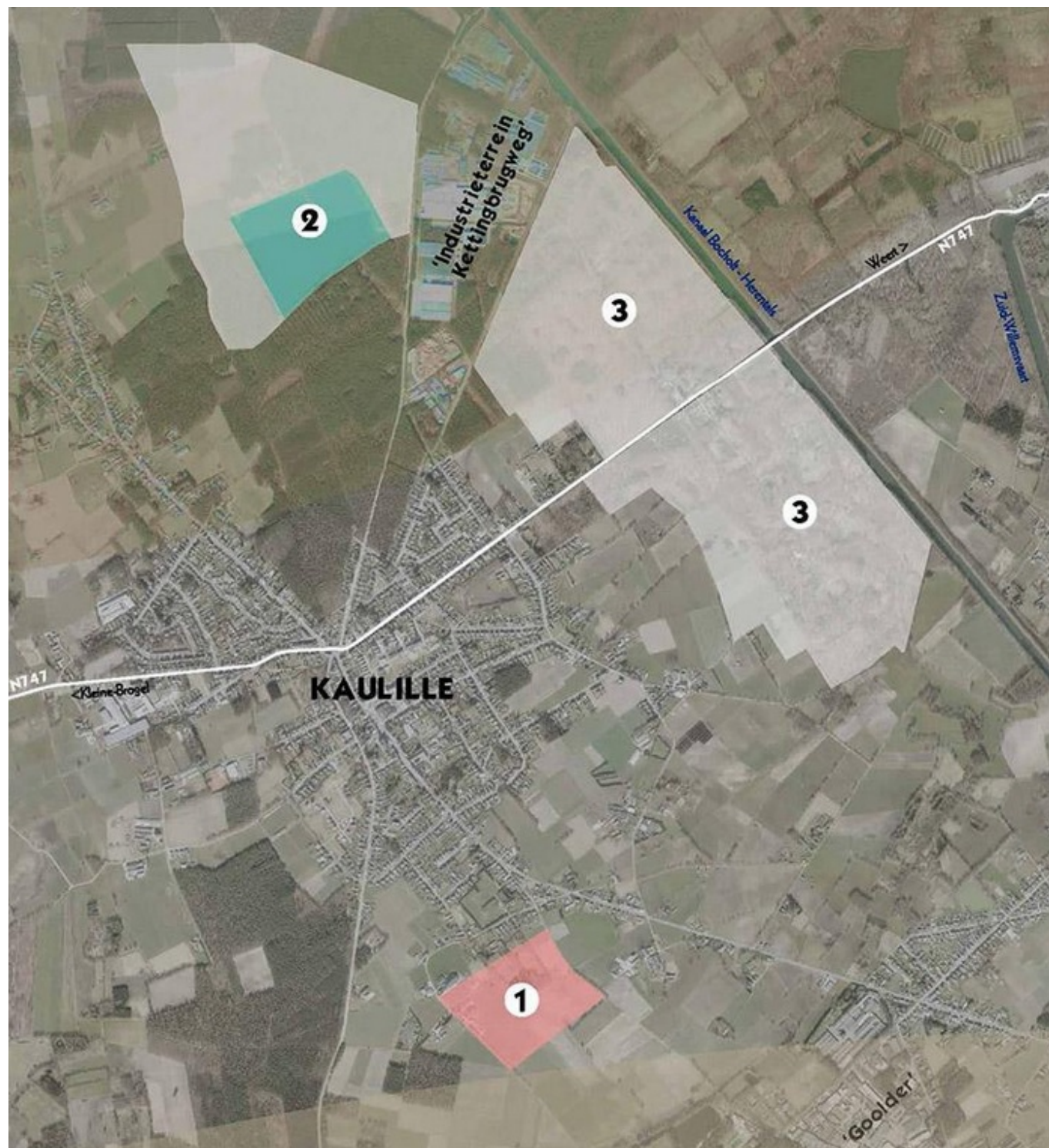

Gino Coorevits en het slijk der aarde

Date : 17 april 2016

Na het dossier [Essers](#) krijgt Vlaams minister van Ruimtelijke ordening Joke Schauvliege (CD&V) een tweede heikel, Limburgs dossier op haar bureau. In Kaulille wil ze zand gaan ontginnen op de vroegere terreinen van de munitiefabriek PRB. Naast de familie Winters uit Hamont-Achel is de West-Vlaamse belegger [Gino Coorevits](#) met zijn NV Kaulindus belangrijke

betrokken partij. In 1990 wist hij een aantal Limburgse industriële in de luren te leggen door zeer snel de gronden van de failliete munitiefabriek op te kopen voor een appel en een ei. Nu, 26 jaar later, lijkt de tijd rijp om te oogsten.

Gino Coorevits maakte fortuin als ex-curator door twee zaken opportunistisch te combineren: failliete bedrijven opkopen en daaruit het nog bruikbare vastgoed valoriseren enerzijds en anderzijds de daardoor opgebrachte likwiditeiten beleggen op de beurs. De economische crisis van de jaren '70 en '80 van de vorige eeuw boden een ideale voedingsbodem voor Coorevits. Hij schuwt daarbij geen risico. Hij is bijzonder actief in de textielsector, die op dat moment door een zware crisis gaat, maar ook de noodlijdende krant De Morgen trekt zijn aandacht. De rode draad in al zijn dossiers: de aanwezigheid van overheidssubsidies. Dat brengt hem ook onvermijdelijk in aanraking met de [familie De Clerck](#) van de groep Beaulieu. In 1991 wordt Willy Ramboer opgepakt door het gerecht. Ramboer, gewezen kaderlid van de Kredietbank, was op het toenmalig kabinet van CVP-politicus en staatssecretaris voor Streekeconomie Mark Eyskens verantwoordelijk voor het afwerken van de subsidiedossiers van de groep van Roger De Clerck. Volgens het gerecht gaat het om corruptie. Bezwarend feit daarbij is onder meer het gegeven dat Ramboer in een villa woont die eigendom is van de groep Beaulieu. Wanneer Ramboer vrijkomt en de spanning rond het dossier wat afneemt, zal Coorevits de gewezen bankier meenemen als aandeelhouder in de overname van het verlichtingsbedrijf Neon Elite Pittem. Ramboer zal de leiding krijgen over het bedrijf. Het gerechtelijk dossier, waarin wordt nagegaan of Coorevits een stroman was in dienst van Roger De Clerck, wordt nooit afgerond.

Coorevits stapt in Neon Elite Pittem, samen met zijn zakenpartner Luc Deconinck, momenteel N-VA burgemeester van Sint-Pieters-Leeuw, via de NV Kaulindus. Het is dezelfde Kaulindus die we terugvinden in het verhaal rond PRB. Het verhaal gaat van start in 1990. Het munitiebedrijf PRB

bezwijkt onder een torenhoge financiële schuldenlast en legt de boeken neer. De curatoren kijken aan tegen twee grote bedrijfsterreinen: één in de Antwerpse gemeente Balen en één in het Limburgse Kaulille. Het faillissement haalt in die periode bijna dagelijks het nieuws, al was het maar omdat op de terreinen nogal wat verouderde springstoffen liggen opgeslagen die veel voorzichtig onderhoud vereisen. De Brusselse advocaten-curatoren voelen zich gemakkelijk in het dossier en willen zo snel mogelijk van de zaak af.

Gino Coorevits ruikt zijn kans. Waar anderen aarzelen, slaat hij toe. Hij richt de NV Kaulindus op brengt een bod uit: 4 miljoen Belgische frank voor de voorraden, 1 miljoen voor de fabriek en één symbolische frank voor de grond. 120 hectare alstublieft. Maar wel met de belofte die gronden te saneren van industriële vervuiling. De curatoren stemmen toe, tot verbazing van de Limburgse industriëlen die zich in snelheid gepakt voelen. Ze tekenen verzet aan tegen de overname. De overname slaat volgens hen niet op 120 hectare maar wel op 180 hectare waaronder 150 hectare bossen van volle eiken. Er is een nieuwe afrastering rond het terrein van 7 kilometer, op zich al goed voor 4 miljoen frank. Maar de rechtbank volgt hen niet. Ze zijn geen betrokken partij, zo zegt de rechtbank. De fout van 120 hectare in plaats van 180 hectare noemt de rechtbank “een materiële vergissing zonder fundamentele impact op het dossier”.

Gino Coorevits, die ondertussen in Oostenrijk is gedomicilieerd, heeft al die jaren rustig afgewacht. Nu lijkt de tijd rijp om te cashen. Maar toch is er ook verzet. De partij Groen volgt het hele dossier argwanend op. De krant Het Belang van Limburg verzamelde ondertussen een aantal getuigenissen waaruit blijkt dat de gronden in Kaulille helemaal niet werden gesaneerd. De gebouwen werden enkel ontmanteld en de gronden vrijgemaakt, meer niet. “Ik heb 26 jaar bij PRB gewerkt en heb jarenlang meegeholpen om misschien wel 500.000 kilo afval in putten te dumpen”, getuigt een nu 79-jarige oudgediende anoniem in de krant. “Ik was actief in de SD-afdeling, waar we wikkels maakten voor de binnenkant van raketmotoren. Die moesten er voor zorgen dat de ontplofbare stoffen niet in contact kwamen met de buitenkant. Die wikkels, gemaakt van een soort plastic, mochten niet mee ontploffen en werden daarom ingespoten met een stof die stonk naar rotte eieren. Bij dat productieproces werd het overgebleven stuk wikkel afgesneden en in tonnen gestoken. Die werden vervolgens gedumpt in diepe putten op het terrein. En bij mijn weten zijn ze er nooit terug uitgehaald. Op dezelfde plek nu zand uit de grond halen, zou dan ook zeer gevaarlijk zijn.”

“In een uitvoerig document dat onze redactie in handen kreeg, getuigen andere oudgedienden over nog meer schadelijke stoffen in de ondergrond, zo schrijft Het Belang van Limburg. Niet alleen van illegale stortplaatsen, waar onder andere loodzouten werden gedumpt, maar ook

door het gebruik van asbesthoudende eternitplaten als grondopvulling.”